

Nr 314.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändrad lydelse av 17—19 §§ lagen den 19 maj 1944 (nr 219) om djurskydd; given Stockholms slott den 20 september 1946.

Under åberopande av bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående ändrad lydelse av 17—19 §§ lagen den 19 maj 1944 (nr 219) om djurskydd.

GUSTAF.

Herman Zetterberg.

F ö r s l a g

till

L a g

angående ändrad lydelse av 17—19 §§ lagen den 19 maj 1944 (nr 219)
om djurskydd.

Härigenom förordnas, att 17—19 §§ lagen den 19 maj 1944 om djurskydd skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

17 §.

Är djur utsatt för djurplågeri och sker ej på tillsägelse av polismyndigheten rättelse, äger denna omhändertaga djuret samt, där sådant med hänsyn till kostnaden för djurets vård eller andra omständigheter finnes nödvändigt, efter värdering låta försälja eller döda det.

18 §.

I fråga om åtgärd som i 17 § sägs gälle i tillämpliga delar vad i rättegångsbalken är stadgat om beslag; dock skall, om ej rätten utsatt annan tid, åtal för djurplågeriet väckas inom en vecka från det åtgärden vidtogs.

Närmare bestämmelser angående förfarandet, när djur omhändertages, meddelas av Konungen.

19 §.

Kostnad som — — — allmänna medel.

Har talan väckts om ansvar för djurplågeri, skall domstolen vid målets avgörande pröva, huruvida nämnda kostnad skall till statsverket återgäldas av åklagaren eller av den tilltalade. Ej må åklagaren därtill förpliktas i annat fall än då den åtgärd som föranlett kostnaden blivit av honom utan skäl vidtagen eller fastställd.

Har djuret — — — medel förskjutits.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1948; därvid gälle i tillämpliga delar vad i lagen om införande av nya rättegångsbalken finnes föreskrivet.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 maj 1946.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, GJÖRES, ERLANDER, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, ERICSSON, MOSSBERG.

Efter gemensam beredning med cheferna för social- och jordbruksdepartementen anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Zetterberg, fråga om *ändring i lagen den 19 maj 1944 (nr 219) om djurskydd* samt anföra följande.

I 17 § lagen den 19 maj 1944 om djurskydd föreskrives, att om djur är utsatt för djurplågeri och rättelse ej sker på tillsägelse av polismyndigheten, denna äger omhändertaga djuret och, där sådant med hänsyn till kostnaden för djurets vård eller andra omständigheter finnes nödvändigt, låta försälja eller döda det. Av lagen den 15 juni samma år (nr 415) om vad i allmänhet skall med polismyndighet avses följer, att rätten att på angivet sätt omhändertaga djur i regel är förbehållen polischefen i orten. När djur omhändertages, skall veterinär eller annan kunnig och trovärdig person tillkallas för att anställa besiktning å djuret och avgiva yttrande angående dess vidare behandling. Föreskrifter härom samt om förfarandet i övrigt vid omhändertagandet ha meddelats genom kungörelse den 17 november 1944 (nr 769). Härjämte innehåller lagen om djurskydd vissa bestämmelser till skydd för den som drabbas av ingripandet. Enligt 17 § äger sålunda den som är missnöjd med åtgärden påkalla rättelse hos länsstyrelsen. Vidare stadgas i 18 §, att djuret skall återlämnas, om ej talan om ansvar för djurplågeri blivit väckt eller svaranden med stämning sökt inom en vecka från omhändertagandet och djuret ej dessförinnan dödats eller försålts. Har ansvarstalan blivit anhängiggjord, äger svaranden, om djuret ej redan dödats eller sålts, i rättegången yrka, att den vidtagna åtgärden skall upphävas eller ändras. Framställes sådant yrkande, skall domstolen så snart ske kan meddela beslut i frågan. Domstolens beslut får överklagas särskilt men länder omedelbart till efterrättelse där ej annorlunda förordnas.

Nyssnämnda bestämmelser om rätt att söka ändring i polismyndighetens beslut och om skyldighet för denna att väcka åtal inom viss tid överensstämna i väsentliga hänseenden med nya RB:s stadganden angående beslag i brottmål. Beträffande sådant beslag föreskrives i 27 kap. 4 § nämnda balk,

att om beslag verkställles av annan än undersökningsledaren eller åklagaren, anmälan skyndsamt skall göras hos denne, som därefter har att omedelbart pröva, huruvida beslaget skall bestå. Fastställes därvid beslaget eller har undersökningsledaren eller åklagaren själv verkställt detsamma, må enligt 6 § samma kapitel den som drabbats av beslaget begära rättens prövning därav. Därest så sker, skall rätten inom viss kortare tid företaga frågan till avgörande samt, om ej beslaget häves eller åtal redan blivit väckt, utsätta viss tid, inom vilken åtal skall väckas. För den händelse åter särskild prövning av beslaget icke påkallas, skall enligt 7 § åtal väckas inom en månad sedan beslaget verkställdes. Förlängning av denna tid kan dock medgivas av rätten, om framställning därom göres före tidens utgång. Väcket ej åtal inom föreskriven tid, skall enligt 8 § beslaget omedelbart hävas. Förordnande därom skall, om beslaget fastställts av rätten, meddelas av denna och eljest av undersökningsledaren eller åklagaren. Av 30 kap. 12 § och 49 kap. 4 § framgår, att beslut varigenom domstol utlåtitt sig angående beslag genast skall gå i verkställighet samt att sådant beslut, om det meddelas under rättegången, skall överklagas särskilt.

Processlagberedningen har i sitt den 17 mars 1944 avgivna betänkande med förslag till lag om nya RB:s införande m. m. (SOU 1944: 9 och 10) uttalat, att det syfte som fullföljes av djurskyddslagstiftningens bestämmelser om klagorätt och åtalsplikt syntes kunna fullt tillgodoses genom en tillämpning av förenämnda regler angående beslag. Jag delar denna beredningens uppfattning. För vinnande av enhetlighet torde det därför vara lämpligt, att ifrågavarande stadganden i 17 och 18 §§ djurskyddslagen ersättas med en föreskrift att i fråga om polismyndighets omhändertagande av djur i tillämpliga delar skall gälla vad i nya RB är stadgat om beslag. Därvid torde dock — i viss anslutning till ett av beredningen framlagt förslag till ändring i den då gällande lagen den 6 maj 1921 (nr 188) om rätt i vissa fall för polismyndighet att omhändertaga djur — böra stadgas den avvikelser, att i fall, då ej särskild prövning av ingripandet påkallas, tiden för väckande av åtal liksom nu skall vara en vecka i stället för en månad, med möjlighet dock för åklagaren att hos rätten begära förlängning. Det må framhållas, att enligt nya RB åtal i regel skall anses väckt redan då stämningsansökan inkom till rätten.

Genomföres den sålunda förordade ändringen, erfordras en jämkning även i 19 §. Enligt denna skall kostnad för åtgärd som företages med stöd av 17 § förskjutas av allmänna medel. Har talan väckts om ansvar för djurplågeri, skall domstolen i slutliga utslaget pröva, huruvida nämnda kostnad skall återgäldas till statsverket av åklagaren eller av svaranden. Det föreskrives emellertid tillika, att åklagaren ej må dömas betalningsskyldig i annat fall än då den åtgärd som föranlett kostnaden utan skäl vidtagits av honom. Vid tillämpning av reglerna angående beslag kommer åklagaren att få visst ansvar även för åtgärder som ej företagits av honom själv. Därest djur omhändertages av polismyndighet som icke har åtalsrätt, kommer nämligen, såsom framgår av det föregående, myndigheten att bli skyldig att skyndsamt an-

mäla förhållandet för åklagaren, varefter denne har att pröva, om åtgärden skall bestå. Med hänsyn härtill torde domstolen böra äga möjlighet att ålägga åklagaren ersättningsskyldighet till statsverket ej blott i det fall som nu omförmäles i paragrafen utan även då han utan skäl godkänt åtgärd som vidtagits av annan.

I enlighet med det sålunda anförda har inom justitiedepartementet utarbetats förslag till *lag angående ändrad lydelse av 17—19 §§ lagen den 19 maj 1944 (nr 219) om djurskydd*. De i förslaget upptagna bestämmelserna torde böra träda i kraft samtidigt med nya RB.

Härefter hemställer föredraganden, att lagrådets yttrande över ifrågavarande lagförslag, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar¹, måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Åke Mossler.

¹ Denna bilaga, som fränsett en redaktionell jämkning är lika lydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här utslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 19 juni 1946.

Närvarande:

regeringsrådet KELLBERG,
justitieråden GULDBERG,
EKBERG,
SANTESSON.

Enligt lagrådet den 29 maj 1946 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 10 maj 1946, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag angående ändrad lydelse av 17—19 §§ lagen den 19 maj 1944 (nr 219) om djurskydd*.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Sven Strömberg.

Lagrådet lämnade förslaget utan erinran.

Ur protokollet:

Bertil Crona.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 september 1946.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden QUENSEL, ERLANDER, DANIELSON, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON.

Efter gemensam beredning med tillförordnade cheferna för social- och jordbruksdepartementen, statsråden Danielson och Sträng, anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Zetterberg, lagrådets den 19 juni 1946 avgivna utlåtande över det den 10 maj 1946 till lagrådet remitterade förslaget till *lag angående ändrad lydelse av 17—19 §§ lagen den 19 maj 1944 (nr 219) om djurskydd*.

Med förmälan att förslaget av lagrådet lämnats utan erinran hemställer föredraganden, att förslaget, efter en redaktionell jämkning, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Thore Wisén.